

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 21 marec 2019 št. 3

POSTNI ČAS

Ni treba iti v Sinajsko puščavo, da lahko ubežimo vsemu hrupu in vrvežu vsakdanjosti. Ni treba 40 dni, da spoznamo, da nam življenje ni bilo darovano samo za uživanje, temveč predvsem za preizkušnjo. Ni nujno, da se postimo ob kruhu in vodi, da bi sredi izobilja in nepravilnosti spet našli pravo mero. Vsem pa nam mora biti jasno, da smo na poti k velikemu prazniku in da je pot na kakšen vrh povezana tudi s trdom in odpovedjo.

Postni čas je po Božji previdnosti dana priložnost za to, da kristjan uresničuje duhovno nenavezanost na bogastvo in se odpira Bogu, h kateremu mora usmerjati vse svoje življenje. Ve, da na tem svetu nima stalnega bivališča, kajti »naša domovina je v nebesih«. Obhajanje velikonočne skrivnosti ob koncu postnega časa razodeva, da postna pot očiščevanja doseže svoj vrhunec v svobodni in ljubeči podaritvi samega sebe Očetu. Na tej poti se Kristusov učenec uči zapuščati sebe in svoje sebične koristi ter se v ljubezni srečevati z brati. Priporočati odpoved ni čisto brez nevarnosti. Ni namreč vsaka odpoved dobra. Je odpoved, ki človeka tlači in dela nemočnega. Komur odpoved postaja smoter, je na napačni poti. Odpoved, ki jo hoče Bog od nas, ne meri na potlačevanje, temveč na prenovo in poživitev. Velja staro pravilo: Opusti, kolikor je mogoče, vsako odpoved, ki te dela bolnega, žalostnega ali ošabnega. Velja pa tudi drugo pravilo: Ne imej takega strahu pred napačno odpovedjo, da se prave sploh ne lotiš. Prava odpoved je namreč v korist soljudem. Kaže pa nam tudi, ali svoje življenje oblikujemo zavestno ali pa nas porivajo in priganjajo ljudje in dogodki.

Žpk. Edi Vajda

NAŠ OBRAZ: Darjan Mohorko

V tokratni številki Vogelnega kamna bomo predstavili člana naše župnije in prizadevnega sodelavca Darjana Mohorka, ki je v pogovor prijazno privolil.

Prosim, če se nam na kratko predstaviš.

Sem invalidski upokojenec, stanujem v Gramoznici. Prihajam iz verne katoliške družine, v kateri smo bili trije otroci. Mama je sestri in mene cerkveno vzgajala, redno smo obiskovali sv. maše. Večkrat se zberemo

skupaj in obujamo spomine iz naše mladosti. Že kot otrok sem bil ministrant, na kar sem zelo ponosen.

V župniji si član biblične in molitvene skupine, poješ v cerkvenem zboru. Kdo te je navdušil in kaj ti to pomeni?

V biblično skupino sem se vključil zaradi branja beril in da poglobim svoje znanje o Sv. pismu, k temu me je nagovoril g. Bek. Molitvena mi veliko pomeni, ker v njej molimo in prosimo za duhovne poklice, bolne v župniji ter za različne namene, za katere prosijo ljudje in jih zapišejo v knjigo. Pripravim tudi vse za molitev pred Najsvetejšim, ki je izpostavljeno prvi četrtek, petek in soboto v mesecu, pol ure pred sv. mašo. Če imaš dar za petje in če hočeš res služiti Bogu, pa moraš priti v cerkveni zbor. Za to me je nagovorila katehistinja Marija Prikeržnik in sedaj že pet let pojem na koru. To me bogati in veseli.

Rad priskočiš na pomoč v župniji. Kje vse pomagaš?

Imamo redno mesečno čiščenje v cerkvi. Moja skupina se ubada s pomanjkanjem prostovoljcev, zato bi izrazil željo, da se nam kdo pridruži. Pomagal sem pri obnovi okolice cerkve, pomagam pri postavitvi jaslic ter pri čiščenju in pripravah za večje praznike in slovesnosti.

Aktiven si tudi izven župnije. Ali nam lahko zaupaš, katero je tvoje poslanstvo?

Dolga leta sem hodil v Slovenj Gradec in se vključeval v različne dejavnosti. V Slovenskih Konjicah sem molil vsako prvo nedeljo, še preden je tja prišel za kaplana naš Robi. Vsa leta sodelujem z g. Tonetom Kmetom.

Kaj bi sporočil bralcem Vogelnega kamna?

Poštenost je zame na prvem mestu, tako me je učila mama in tega se držim.

Vsem bralcem želim obilo Božjega blagoslova in vse dobro.

Hvala za tvoje pričevanje. Želimo ti še veliko zdravih in uspešnih let ter sodelovanja v naši župniji.

Pogovarjal se je Marjan Rupreht

TEMA MESECA: POSTNI ČAS

S prihajajočo pomladjo vstopamo v milostni postni čas. V cerkvenem letu ima post posebno mesto. Traja štirideset dni, toliko, kot se je Jezus v puščavi pripravljaj na javno delovanje. Cerkev se odene v vijolično barvo, ki je barva spokornosti. Na pepelnično sredo duhovnik vernike posipa s pepelom in izgovori besede: »Spreobrne se in veruj evangeliju.« Kristjani smo povabljeni, da postne dneve doživimo koristno za dušo in telo. Post nas na nevsiljiv način pripravljaj na srečanje z vstalim Zveličarjem. Vabi nas, da se udeležujemo molitve križevega pota, novim odnosom do sebe, svojih bližnjih in do Boga. Post pomeni tudi odrekati se hrani, zlasti mesnim jedem ob petkih, posebej na pepelnico in veliki petek, ko je strogi post, in našim slabim razvadam.

Naši predniki so postni čas jemali zelo resno. Odpovedali so se porokam, plesom, zabavam in vsakemu veseljačenju. Celo krofe, ki so jim ostali od pusta, so prihranili do velike noči.

Naj bo letošnji post naše vodilo in prošnja Bogu, da bi se znali in zmogli postiti z namenom globljega odkrivanja ljubečega odnosa z Njim, ki je ljubezen sama, ki se daruje za nas in naše zveličanje.

Erna Jesenek

IZ NAŠIH SKUPIN

20 LET ZAKONSKE SKUPINE

Vesel sem, da se je pred 20 leti nekaj zakonskih parov odločilo za zakonsko skupino v naši župniji.

Njen prvi in glavni cilj je spodbuda paru, da ob vseh obveznostih, kot so služba, otroci, ne pozabijo drug na drugega in skrbeti za medsebojno ljubezen. Za vsak zakonski par je pomembno, da se medoseben odnos razvija in postaja vedno boljši. Iz tega truda sledi tudi vse drugo: osebno zadovoljstvo, uspešnejše starševstvo, koristnejše delovanje v družbi in dejavnejše udejstvovanje v župniji. V zakonskih skupinah se srečujejo in prijateljujejo pari, ki želijo svoj zakon ohranjevati in ga razvijati.

Zakonsko skupino vodi zakonski par, ki pripravi srečanje in člane spodbuja k razmišljanju ob vprašanih. V naši skupini se pari pri tem menjujejo. Vsi se trudimo za prijetno in sproščeno vzdušje, vsak udeleženec ima priložnost za sodelovanje.

Duhovnik je duhovni asistent. Ima vlogo duhovnega svetovalca. Njegova prisotnost zagotavlja povezanost zakoncev s Cerkvijo, župnijskim občestvom in drugimi skupinami. V skupini je enakopraven v smislu poslušanja, razmišljanja in pripovedovanja.

Glavna poudarka srečevanja sta komunikacija in sodelovanje. Zakonska skupina ni debatni krožek, na katerem bi pari drug drugega o čem

prepričevali ali poučevali. Vsakdo se sam odloči, kdaj bo govoril in kdaj molčal. Izogibamo se sodbam. Pomembno je, da člani iskreno povejo, kar mislijo, in ne tistega, kar bi bilo morda bolje reči. Skrbno prisluhnemo drug drugemu. Pomembni sta strpnost in zaupljivost do drugih. Kar se v zakonski skupini zgodi, o čemer se pogovarjamo, o tem zunaj skupine ne govorimo. Prav tako to ni izobraževalna šola, pač pa okolje, v katerem pari izmenjajo zakonske ali družinske izkušnje.

Trenutno se naša zakonska skupina srečuje po domovih članov. Je odprta in smo veseli, če se pridruži nov par.

Alojz Bek

Kaj mi pomeni druženje v zakonski skupini

Irena in Matic Jeseničnik

Vključitev v zakonsko skupino je bila najina skupna. O tem sva veliko govorila že pred poroko, saj sva bila vključena v šolo za zakon. Teme, o katerih razmišljamo, so vedno aktualne in naju spodbujajo k načrtnemu pogovoru. V današnjih časih, ko samo hitimo, da opravimo vse obveznosti, ki nam jih nalagajo služba, vzgoja in gospodinjstvo, je prav blagodejno, da se v miru kaj pogovoriva in se zopet uglasiva. Naša srečanja vedno znova dokazujejo, da orehi, ki jih treva v zakonu, niso samo najini in da tudi drugi zakonci doživljajo podobne težave. Posebno bogastvo je, ko poslušáš razmišljanje nekoga, ki ima že precej več zakonske kilometrine, in te s svojimi izkušnjami pomirja in bodri. Temo določimo zakonci sami, na srečanje pa se pripravimo še z odlomkom iz Svetega pisma. Tudi tu iščemo navdih za zakon ter čim boljše odnose v družini in izven nje. V letih srečanj smo člani skupine postali dobri prijatelji. Vsako leto tudi skupaj odidemo na izlet ali se udeležimo kakšne kulturne prireditve, kjer se srečajo tudi naši otroci in že tudi vnuki.

Zakonska skupina na jubilejni večerji; desno zakonca Kotnik in Otto, levo zakonca Ruprecht in Jeseničnik, v sredini g. Bek

Matejka in Andrej Otto

Vsak zakonski par je nekaj posebnega in edinstvenega, zato v našem družjenju podelitev izkušenj, mnenj bogati najin odnos. Tako čutiva, da nisva sama, predvsem pa to, kakšna milost je sveti zakon in da se lahko vedno nasloniva na Gospoda, bodisi vsak sam ali skupaj.

Če bi se zanašala samo nase, na svoje sposobnosti in znanje, na svoja čustva, potem je bilo v teh 15 letih že dovolj priložnosti, ko bi lahko rekla: »Zadosti te imam, grem svojo pot.« Vendar – poročila sva se, ker sva hotela biti drug z drugim do konca svojih dni, in poroka je zakrament, po katerem je Bog vstopil v najin odnos na poseben način. Načrt ima za vsakega izmed nas in za naju oba. Naš ego pa nam mnogokrat preprečuje, da bi ga uresničili v polnosti. Zato je zakonska skupina tista, po kateri se nama Božja pot za naju odstira, nama pomaga, da bolj gradiva svoj odnos. Posebna obogatitev v naši skupini je tudi duhovnik g. Slavko, ki nas spremlja in pomaga razumeti, kaj nam Bog hoče povedati po Svetem pismu za vsakdanje družinsko življenje. Čeprav v skupini nisva od samega začetka, Bogu hvala za vseh 150 srečanj, za vztrajnost, molitev in pogum pri premagovanju težav.

Rok in Valerija Kotnik

V dvajsetih letih sva predvsem zaradi spodbude zakonske skupine razmišljala in se pogovarjala o veliko temah, ki zaradi vsakdanje naglice drugače sploh ne bi prišle na vrsto. Veliko sva se naučila drug o drugem, čeprav sva vedno mislila, da se poznavava do obisti. Pa sva bila kar nemalokrat presenečena, sploh ob nekaterih temah, ki so po nekaj letih spet prišle na vrsto. Zato je bil vsak pogovor zase in ves čas, ki sva ga namenila samo drug drugemu, zelo koristen; prav tako deljenje dela teh pogovorov z drugimi člani zakonske skupine in vedno znova spoznanje, da imajo tudi drugi zakonci podobne »križe in težave«, kot jih imava midva, pa naj bo v zakonskem ali družinskem življenju. Da se pri vsem tem znamo tudi ustaviti in obrniti na Boga, pa je sploh poseben dar, za katerega sva hvaležna najprej g. župniku Slavku Beku, ki nas je na začetku zbral v skupino, nas povezal in nas že dvajset let spremlja pri našem duhovnem in zakonskem življenju, ter seveda Bogu, ki nam je dal Božjo besedo kot del naših srečanj in »brez katere ni nastalo nič, kar je nastalega«.

Jožica in Marjan Ruprecht

Člana zakonske skupine sva že od vsega začetka, ko nas je k sodelovanju povabil župnik g. Slavko Bek, ki je tudi duhovni vodja skupine. V tem času smo doživeli veliko lepega, si podelili izkušnje, veselje in uspehe, pa tudi težave in probleme, ki se pojavljajo v vsakem zakonu, družini in vsakdanjem življenju, prisluhnili drug drugemu in se učili. Čas, ki ga

preživiva v zakonski skupini in skupnih druženjih, nama veliko pomeni, saj veliko prejema in tudi, upam, dajeva k rasti naših družin in zakonov. Hvala g. Beku in vsem članom skupine za lepe trenutke, ki jih preživimo skupaj

Poletno druženje zakonske skupine in njihovih otrok

SVETOPISEMSKI MARATON

V tednu od 26. januarja do 1. februarja je v Antonovem domu na Viču v Ljubljani potekalo maratonsko branje Svetega pisma. Prvič so ga organizirali v letu 2007 ob letu Svetega pisma. V letu 2012 so se začeli pripravljati tudi t. i. »mini« svetopisemski maratoni, ki potekajo v različnih župnijah po Sloveniji. Geslo letošnjega branja je bilo Nič ne skrbite.

Namen takšnega branja nam opiše pisatelj Apostolskih del z besedami:

»Bodimo podobni učencem, ki so dan za dnev v templju in po hišah neutrudno učili in oznanjali evangelij o Kristusu Jezusu.«

Tako smo se na pobudo in v organizaciji biblične skupine tudi v naši župniji že pred petimi leti priključili tej akciji, saj želimo spodbuditi svoje občestvo k rednemu branju Božje besede in srečevanju z njo.

V naši župniji smo prebiralih Sveto pismo v soboto, 26. januarja, od 15. do 16. ure. Članom biblične skupine so se pri branju pridružili še člani molitvene skupine in bralci beril. Veseli smo bili, da so se pridružili tudi bralci iz župnije Mežice in članice skupine za starše v naši župniji.

Tokrat smo prebrali Knjigo modrosti in del Knjige pregovorov. Z branjem želimo nadaljevati tudi v prihodnje, in vabimo, da se nam pridruži še več župljanov, bodisi kot bralci ali poslušalci. Mogoče bo tako naš »mini« maraton drugo leto trajal še kakšno uro več.

Slavica Pristavnik

ZANIMIVOSTI IZ ŽUPNIJSKE KRONIKE

Za leto 1919 po koncu 1. svetovne vojne je v župnijski kroniki tale kratek zapis.

»Z razpadom bolgarske fronte se je začela rušiti tudi italijanska fronta. Dne, 27. oktobra 1918 so proglasili Čehi svojo svobodno državo in zahtevali vojake domov, dva dni navrh so storili isto Jugoslovani. Avstrija je prenehala biti, Hasburžani so izgubili vlado.

Ruski ujetniki so šli domu, naši vojaki so se začeli vračati. Prve dni novembra so iz plenili nekaj vagonov (7./XI.). Dan navrh so opleni civilisti trgovine Rudolfa in Vinka Brundule in Aleksandra Skutnika. Priti je moralo vojaštvo delat red. Prišli so slov. fantje celjskega pešpolka s poročnikom Franjom Malgajem in zasedli Mežiško dolino v imenu Jugoslovanske države.

Malgajeva četa na ravenskem gradu

Dne 6. majnika 1919 so zavzeli nemški vojaki Guštanj. Nadporočnik Malgaj je padel; hiše Franca Lečnika, Antona Oseta so izropali, mnogo ljudem pokradli. Dne 28.5.1919 so se morali umakniti. Blizu 100 ljudi je iz Guštanja zbežalo z njimi, ker so z Nemci potegnili ali celo v njih vojski služili. Z njimi je zbežal tudi č. g. župnik Avgust Križaj.

Kot administrator je bil, 24.6.1919, nastavljen oče Benjamin Petrič OFM do 1. avgusta 1919. Ta dan bi bil imel nastopiti dr. Franc Cukala, župnik iz Podkloštra, ter begunec na Gomilskem, pa je bil pozvan v naučno ministrstvo v Beograd. Nastopil je službo Vinko Razgoršek, župnik iz Sv. Lipša pri Rajneku, begunec.

1.septembra 1919 je nastopil kaplan č. g. Anton Oblak službo v Guštanju. V velikem oltarju se je napeljala električna razsvetljava. Veliko materiala in 400 k je darovala g. Meležnica; 1437 k sta gg. ključarja nabrala, 100 k je daroval Andrej Oražem; delo pa je prevzel nase visokorojeni gg, grof Vincenc Thurn.«

Zapis o koncu 1. svetovne vojne v župnijski kroniki nas vabi k nenehni molitvi za mir v domovini in svetu, za razumevanje in medsebojno spoštovanje.

Pripravil Alojz Bek

NAPOVEDNIK

- 2. marec, sobota** – popoldne ob 17.00 v cerkvi na Ravnah srečanje s starši in botri birmancev
- 6. marec, sreda** – pepelnica, strogi post; pri sv. maši obred pepeljenja
- 19. marec, torek** – sv. Jožef, Jezusov rednik; ob 17.00 sv. maša
- 25. marec, ponedeljek** – Gospodovo oznanjenje; materinski dan
- 31. marec, 4. postna nedelja** – ob 15.15 križev pot na Brinjevi gori; ob 14.00 odhod izpred trgovine Spar Ravne
- 6. april, sobota** – ob 9.00 dan prvoobhajancev v Župnijskem domu Ravne na Koroškem

KRSTI - POGREBI

Zakramenta sv. krsta ni prejel nihče.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 9. Kristina Čebul, 19 let, Zelen Breg 6 b; 10. Marijana Gostenčnik, 64 let, Čečovje 39 b; 11. Marija Homer, 67 let, Partizanska 30; 12. Marija Prašnički, 93 let, Čečovje 41 a; 13. Ana Gostenčnik, 89 let, Zelen Breg 1 a; 14. Stanislav Repas, 71 let, Čečovje 51.

**Hvala za podporo Vogelnemu kamnu. V februarju ste zanj darovali
35,1 €.**

